

دست برتر هم در منطقه هم در خیابان

۱۷ روز از جنگ تحمیلی فقه رمضان می‌گذرد و حالا دست ایران برتر از روز اول است. هم میدان جنگ و هم کف خیابان‌ها عرصه را بر دشمن آمریکایی - صهیونی تنگ‌تر از همیشه کرده است. فرمانده کل قوا پیش از شهادت هشدار داده بود در صورت حماقت آمریکایی‌ها، جنگ منطقه‌ای خواهد شد؛ از همان روز اول هم جنگ منطقه‌ای شد و همچنان منطقه‌ای باقی خواهد ماند. کف خیابان‌ها هم تا زودن کامل انگیزه‌های تجزیه‌طلبانه از پس ذهن‌های مریض و وابسته، همچنان در فرق وطن‌خواهان ایرانی باقی خواهد ماند. اما این دست بر ما در میدان و خیابان، از کجا سرچشمه می‌گیرد؟

۱- اسلام، به‌خصوص فقه شیعه موتور محرکه دفاع از وطن است. آن‌جا که اسلام در حال تضییع و بیسوط است، همان‌جا حرم است. ایران کنونی، حرمی است که اسلام راستین در آن پروبال گرفته است. پس از حدود نیم قرن گسترده شدن اسلام در این مرزوبوم، حالا ایران در پناه اسلام آرام گرفته است. هر دوگانه جعلی دیگری توان مقابله با «ایران اسلامی» را ندارد. مقتدای ایرانی‌ها، حسین بن علی (ع) است که با اهل و عیال به مصاف تزویر و ریافت و اکنون پس از ۱۴۰۰ سال قبله همه آزادی‌خواهان جهان است. مردم این سرزمین هم برای اسلام و هم برای ایران، جان فدا می‌کنند، و البته که این جان‌فدایی را هم نه یک خسران، که یک توفیق بزرگ و مدال افتخار همیشگی می‌دانند. بروضح است که با این عقیده فکری و تمدنی، مردمان ایران اسلامی شکست‌ناپذیرند.

۲- بنیان‌گذار انقلاب اسلامی ایران بنایی را پی نهاده است که به‌رغم همه خباثت‌ها، اکنون از سنال ۱۳۵۷ پابنده‌تر و سرزنده‌تر است. منطق درست، دوران‌دیشی حکیمانه و از همه بهتر پیوند الهی بنیان ایران اسلامی که به دست امام خمینی (ره) بنا نهاده شد، مانند سایر مدل‌های حکمرانی ضدبنی و غیردینی که نیازها و الزام‌های فطری انسان را نادیده می‌گیرند، یک شیوه حکمرانی نیم قرن و یک قرن نیست. تطابق شیوه حکمرانی ما با فطرت انسان‌ها، علت‌العلل برتری و ماندگاری آن است. ۲۷ سال زعامت رهبر شهید انقلاب اسلامی، امام خامنه‌ای (قدس سره) بر این بنای فطری، درجه فکری و امکانات زیرساختی ایران اسلامی را چنان از قفا داده است که محاسبات دنیازده نمی‌تواند به‌درستی آن را تحلیل کند. کدام کشوری و کدام مردمی را می‌توان در طول تاریخ سراغ داشت که در کمتر از ۴ سال رهبر، رئیس‌جمهور، عالی‌ترین مقامات نظامی، وزیر و دانشمندان زبده خود را از دست بدهد و در حال حاضر هم طی جنگی نابرابر، به‌اصطلاح قوی‌ترین ارتش دنیا را به ستوه آورده باشد؟! به همه این‌ها جولان عده‌ای فریب‌خورده و رخ‌داد حوادث غم‌بار دی‌ماه را هم که یک کودتای داخلی بود، اضافه کنید! فقط و فقط یکی از این سپاه‌ها برای فروپاشی یک کشور کافی است؛ اما بنیان‌های فطری‌ای که امام (ره) در ایران بنا نهاد و رهبر شهید (قدس سره) آن‌ها را پروراند، به حدی ما ایرانی‌ها را سرزنده و سرآمد کرده است که حالا راسخ‌تر از همیشه آرمان‌های خودمان را پی گرفته‌ایم.

۳- سلاطین ما ایرانی‌ها متفاوت است، شاید متفاوت‌تر از سایر جوامع؛ اما یک دال مرکزی در طول قرن‌ها همه ما را گرد هم آورده است: وطن. به اذعان همه تاریخ‌دانان و ایران‌پژوهان، بدترین روزهای تاریخ ایران، روزهای سپاهی است که پهلوهای ایران را تقسیم و برای ورود اشغال‌گران به کشورمان فرس فرمز پهن کرد. هیچ ایرانی‌ای، حتی هر فارسی‌زبان باشرقی‌لن و نفرین خود را انثار پهلو می‌کند که بحرین را به دیگران همه کرد، وطن، خط قرمز است که تخطی به آن همه ما را در طول تاریخ متحد کرده است. اکنون هم خون همه ایرانی‌ها برای وطن به‌جوش آمده است. دست‌پلید تروریست‌های دی‌ماه و جنگ‌افروزان کنونی، بر همین مبانی است که استیلای انگیزه‌ها در ایران این کارویزه را فهمیده و برای ناباک کردن آن، اختلافات سلیقه‌ای را به کلی کنار نهاده و فقط برای وطن دوباره گرد هم آمده‌اند.

سرچشمه‌های دست پر ایران در میدان و در خیابان، با سرشت ایرانی‌ها عجین شده است. این برتری هم ریشه الهی دارد و هم منطقی خدشه‌ناپذیر از آن پشتیبانی می‌کند. تسلیم در این منظومه فکری - عملی، مذموم و گریه‌است. مبتنی بر همین مبانی است که استیلای انگیزه‌ها در ایران اسلامی نظیری در هیچ‌جای جهان ندارد؛ همین استیلا هم تعیین‌کننده پیروز نهایی نبردها است آن‌شالله! بیچاره کج‌فهمانی که در این میانه با شنیدن یک صد، رنگ باخته، قالب تهی کرده و اندیشه را به هوی و هوس واگذار داده‌اند.

خیابان با ما میدان با نیروهای مسلح

یک تقسیم‌کار نانوشته و عالی در ایران شکل گرفته است: موشک و پهپاد با نیروهای مسلح، کف خیابان با ما. این یک ترکیب برنده است. خیال نیروهای مسلح که از خیابان راحت باشد، موشک‌ها و پهپادها را محکم‌تر و دقیق‌تر بر سر دشمنان صهیونی - آمریکایی فرود می‌آورند. یک هفته جنگ در رمضان، پس از جنگ‌های تحمیلی ۸ ساله و ۱۲ روزه و پس از آن حوادث غمبار دی‌ماه، نشان داد که نیروهای مسلح ایران از پس کارزارهای داخلی و خارجی خوب برمی‌آیند. آن‌ها سربلند و سرفرازانه همه بزنگاه‌ها را گذرانده‌اند. حالا ولی میدان جنگ دیگر محدود به هوا، بیابان و دریا نیست؛ به خیابان هم گسترانده شده است. خیابان اما به همان اندازه میدان موشک و پهپاد مهم است، چه بسا مهم‌تر. جنگ تحمیلی رمضان یک هدف غایی دارد: تجزیه و سپس بلعیدن ایران. مسیر تحقق این هدف از خیابان‌های خالی می‌گذرد. آتش‌بیار این معرکه جنگنده‌ها و ناوها هستند، ولی عمده‌ها و کرکس‌های تجزیه ایران منتظر خیابان‌های خالی‌اند. خیابان‌ها ولی اکنون و تا گم شدن خطر از بیخ گوش ایران عزیز، در قرق ما وطن‌خواهان خون‌خواه است. ما به پشتوانه نیروهای مقتدر نظامی ایران قیام کرده‌ایم تا نگذاریم زخم ایران کاری شود. این جزئی از تاریخ ماست: همیشه از پس زخم‌ها، سربلند‌تر از قبل سربلند می‌آید. خیابان اکنون معراج ماست. از خیابان آغاز می‌کنیم و تا سربلندی ایران بالا می‌رویم.

